

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LVII Nr. 14117

Duminică 10 ianuarie 1988

6 PAGINI — 50 BANI

IN SPIRITUL SARCINILOR SUBLINIAȚE DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

LA CONFERINȚA NAȚIONALĂ A PARTIDULUI

PLANUL—REALIZAT RITMIC,
INTEGRAL, LA TOȚI INDICATORII!

Sint vii în memorie mobilizațiile îndemnuri adresate de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, de la înalta tribună a Conferinței Naționale a partidului, organelor și organizațiilor de partid, tuturor oamenilor muncii de a se angaja ferm, cu spirit revoluționar, pentru înfăptuirea neabătută a programului de muncă rodnică, avînită adoptat de forumul comunistilor pentru înflorirea multilaterală a patriei, pentru ridicarea continuă a nivelului materiale și spirituale a întregului popor. Așa cum a subliniat secretarul general al partidului, acum esențiale sînt creșterea spiritului de răspundere, întărirea ordinii și disciplinei, luarea tuturor măsurilor pentru ca toți oamenii muncii — în calitate lor de proprietari, producători și beneficiari — să acționeze cu toate forțele pentru îndeplinirea planului, a programelor de dezvoltare socialistă a patriei.

Acum, în aceste zile de început de an, în care ritmurile producției trebuie să fie cât mai

înalte, toți oamenii muncii, întregul nostru popor și exprimă, cu prilejul apropriei sărbătorii a peste 55 de ani de eroică activitate revoluționară, patriotică și omagieră celei de-a 70-a aniversări a zilei de naștere a tovarășului Nicolae Ceaulescu, cele mai adevărate sentimente de înaltă prețuire, dragoste și profundă recunoștință, aducînd și la acest înnădător eveniment strălucitului conducător al partidului și țării omagii lor supreme, o dată cu angajamentul unanim de a îndeplini în mod exemplar, ritmic, integral, la toți indicatorii planului pe anul 1988 și pe întregul cincinal, de a traduce neabătut în viață politica partidului și statului, de a contribui din plin la făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate în scumpă noastră patrie.

Măsura reală a angajamentelor o reprezintă acum faptele de muncă, succesele în producție pe care colectivele de oameni ai muncii le obțin zi de zi, oră de oră în acest început

de an. Fie că este vorba de sporirea producției de țitei, de cărbune sau de metal, de ridicarea nivelului tehnic și calitativ al produselor, de reducerea consumurilor materiale și energetice, de înfăptuirea programelor de perfecționare a organizațiilor și modernizare a producției, fiecare în parte și toate la un loc se constituie în obiective de seamă ale activității economice spre îndeplinirea cărora se cuvin orientate toate eforturile creatorilor, spiritul gospodăresc.

În aceste zile, prezenți în fabrici și uzine, în mine și schele petoliere, pe șantiere, redactori și corespondenți ai ziarului „Scinteia” consemnează importante realizări în producție, problemele care se ridică în diferite sectoare, modul în care organele și organizațiile de partid se preocupă de mobilizarea și organizarea activității în toate secțiile, atelierelor, locurile de muncă pentru îndeplinirea planului, a angajamentelor asumate.

SATU MARE : O nouă
capacitate de producție

La întreprinderea de piese de schimb și utilaje pentru industria chimică Satu Mare a intrat în funcțiune o nouă și modernă capacitate de producție. Este vorba de secția de centrifuge și variatoare, dotată cu mijloace moderne de mare precizie și productivitate, care asigură un înalt grad de mecanizare și automatizare a procesului de fabricație. Cu utilajele se produc acum, de o lărgă întindere, în diverse ramuri ale economiei naționale, se asigură reducerea importurilor. Totodată, se creează și disponibilități pentru export. (Octav Grumeza).

dusă de ing. Petre Vlăscu, a experimentat înlocuirea cu abur continuu, o tehnologie nouă, aplicată pentru prima dată în cadrul trusului Moinești. Rezultatul: producția sondei respective a revenit la cea inițială realizîndu-se lunar cîte 50 tone de țitei mai mult. Acum, brigada lui Vlăscu „experimentează” aceeași metodă la o altă sondă de pe zăcămintul Chii-Est.

Creșterea factorului de recuperare a țiteiului din zăcămintele constituie o preocupare constantă a tuturor petroliștilor din cadrul schelelor de producție, aceasta fiind socotită, atât la Comănești, cit și la Modirău și Ghelinta, unica modalitate de a putea extrage cantități tot mai mari de țitei din sondele vechi, precum și din cele noi. În cadrul Schelei de producție Comănești, bunăoară, pe zăcămintul Păcurita, brigada condusă de ing. Vasile Ghic experimentează în funcțiune o nouă și modernă capacitate de producție, care asigură un înalt grad de mecanizare și automatizare a procesului de fabricație. Cu utilajele se produc acum, de o lărgă întindere, în diverse ramuri ale economiei naționale, se asigură reducerea importurilor. Totodată, se creează și disponibilități pentru export. (Octav Grumeza).

(Continuare în pag. a III-a)

În ultimele două decenii, o dată cu construirea și punerea în funcțiune a schimburilor de căldură și uitate, au căpătat într-un ritm alert o înfăptuire modernă, cu elemente de confort și civilizate pe măsura aspirațiilor oamenilor acestor ani rodnici. O confirmă și instanțele realizate zilele trecute la Târgu Mureș. Foto: E. Dichisau

GORJ : Cantități
suplimentare
de cărbune

Minerii din bazinele carbonifere ale județului Gorj au înregistrat la jumătatea acestei săptămîni cea mai mare producție fizică zilnică de lignit din acest an — 85.000 tone extrase și furnizate beneficiarilor. Rezultat al acțiunilor inițiate de comitetele oamenilor muncii de la combinatele miniere Rovinari și Motru, precum și de la întreprinderile componente pentru sporirea producției de cărbune energetic, acest veritabil record — menținut și în următoarele zile — poartă în principal semnăturile minerilor-excavatoriști de la carierele Tismana-1, Pesteana-Nord și Tismana-2, din bazinul Rovinari, Rășnita și Lupoaia, din bazinul Motru, ale minerilor din numeroase abatoare, combinate, celelalte utilaje și instalații din dotare, au realizat peste plan de la începutul acestui an mai mult de 40.000 tone lignit. (Agerpres)

IDEI ȘI TEZE DIN GÎNDIREA NOVATOARE

A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

CONȘTIINȚA REVOLUȚIONARĂ — FACTOR
DE PROGRES AL SOCIETĂȚII NOASTRE

Pentru a asigura înfăptuirea Programului partidului, înaintarea spre comunism, este necesară dezvoltarea puternică a conștiinței revoluționare, ridicarea continuă a nivelului politico-ideologic, a conștiinței socialiste a comunistilor, a tuturor oamenilor muncii.

NICOLAE CEAUȘESCU

Conceptia materialistă și dialectică despre societate reliează în egală măsură unitatea dintre natură și societate, a legilor celor mai generale care guvernează mișcarea și dezvoltarea lumii materiale și caracterul deosebit al dezvoltării sociale, al determinismului social, datorat inserției conștiinței în activitatea umană, în practica socială. Ideea fundamentală a concepției noastre despre lume și viață — determinarea conștiinței de către existență — este organic și armonios împletită cu accentuarea rolului activ creator al conștiinței, considerată nu ca un epifenomen neglijabil, ci ca factor dinamizator al progresului social și uman. În mod deosebit opera istorică de făurire a societății socialiste și comuniste — în care locul spontanității, preponderant în devenirea socială de pînă atunci, este luat în măsură tot mai mare de organizarea și conducerea conștientă a vieții și activității sociale — se caracterizează prin creșterea permanentă a zonei pe care conștiința, în diferitele ei postaze, o acoperă, a rolului demitric pe care-l are în toate domeniile de activitate socială și umană, de la munca productivă pînă la zămislirea valorilor spirituale. Societățile socialiste și dezvoltarea continuă a conștiinței, a fizionomiei spirituale înalte ale celor ce muncesc drept una din cele mai importante sarcini, o componentă a memoriei sale istorice, dispunînd de un vast program ideologic, politic-educativ pe care-l adaptează cu atenție la cerințele fiecărei etape de dezvoltare a țării, partidului nostru aplică, promovează și îmbogățește în condițiile actuale ale țării noastre idei și teze fundamentale ale materialismului dialectic și istoric, ale socialismului științific.

Atenția deosebită pe care o acordă partidul făuririi conștiinței noi, revoluționare a fost încă o dată evidentă în discuțiile și deciziile apărîndu-se formulele în legătură cu acest domeniu în cadrul Raportului prezentat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU la Conferința Națională a partidului. Sint expuse în acest document teze de mare semnificație privind rolul conștiinței în etape contemporane, dialectice, raportului existență-conștiință, conștient și formularea unor orientări privind intensificarea activității de ridicare a conștiinței la nivelul dezvoltării forțelor de producție, ca o condiție esențială a accelerării dezvoltării, a soluționării optime a problemelor pe care le ridică evoluția societății în etapa actuală.

Modul în care este înțeles raportul dintre materie și conștiință, existență și conștiință constituie cheia de boltă a oricărui cursuri teoretice, filosofice, solutia materialist-dialectică și istorică a acestei probleme a suscitată și în trecut și continuă să suscite neînțelegeri, răstălmăcirii din pară-adversară a concepției socialiste. Unii, pedalînd asupra tezei determinării conștiinței de către existență, acuză teoria revoluționară de economism vulgar de subprecizarea importanței valorilor spirituale. Alții, dimpotrivă, apăsînd pe importanța pe care o acordăm socialismului științific, uriasului rol creator, demitric al conștiinței, îl consideră pe promotorii acestei concepții utopisti, rupți de realitate. Într-o variantă mai recentă, unii „marxologi” sînt de părere că în timp ce astăzi în marxism occidental prevalează concepțiile deterministe, în centrul și răsăritul Europei se accentuează în mod exagerat importanța și rolul factorului conștient. Pără a ne arăta aici la critica acestor critici, menționăm că istoria socialismului a cunoscut și ea, într-un loc sau altul, într-un moment sau altul, exagerări, unilateralități, în înțelegerea raportului dintre existență și conștiință, sub sau supraaprecierea rolului conștiinței în raport cu existența, fapt ce a dus serios la prejudecări, la distorsiuni, constituind, de regulă, justificarea ideologică a unei anumite practici greșite. Istoria gândirii marxiste prezintă în mod necesar unele neegalități, diferite laturi componente ale acestei teorii dezvoltîndu-se neuniform, accentul fiind pus cînd pe una, cînd pe cealaltă dintre laturile ei (de exemplu, cînd pe materialism, cînd pe dialectică). Noi, în schimb, afirmăm că în zilele noastre principiul multilateralității se impune și în acest domeniu. Nevoile practice ale construcției socialiste cer ca teoria re o ghidare să fie tratată, aplicată și dezvoltată în mod creator concomitent în toate încheieturile sale, nelăsînd loc pentru nici un fel de reducere, nici un fel de unilateralitate. În problema ce ne interesează aici — raportul dintre existență și conștiință și rolul acestuia din urmă — se impune promovarea cu egală consecvență a punctului de vedere materialist și al dialecticii revoluționare, multilaterale, suple.

Postulnd determinarea conștiinței de către existență, ideologia partidului nostru se delimitează de orice formă de spontaneism, susținînd cerința ridicării continue a conștiinței la nivelul schimbărilor din sfera existențială. Altmareea rolului creator, demitric al conștiinței nu are nimic de-a face cu iluziile de tip iluminist, știind că doar practica socială, și nu ideile desparte ea, schimbă, cu adevărat, existența. Conștiința care a apărut și s-a dezvoltat în procesul practicii conștiente să se afle într-o strînsă unitate dialectică cu aceasta; conștiința socialistă înaltă și pură se poate forma și dezvolta numai în focul muncii socialiste, participării active la transformările economice, sociale-politice, culturale, transformări care la rândul lor reprezintă materializarea ale conștiinței socialiste înaltă. Pe lîngă practică, și împreună cu ea, conștiința permite omului apropierea, însușirea realității și tot cu ajutorul conștiinței, materializată în practică, omul îmbogățește lumea reală, umanizează natura, societatea, creează acea „univers artificial” care este cultura înțelesă în sensul cel mai larg, plenar, ca totalitate a valorilor materiale și spirituale. Într-o etapă a eficienței, a calității, a stîlnicii, cum este cea prezentă în făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate, conștiința socialistă adevărată trebuie să se caracterizeze prin convertirea ei în lucruri bine făcute, într-o cultură materială și spirituală avînd ca dimensiuni principale competența, valoarea autentică, creația. Așa cum se sublinia și în Raportul prezentat la Conferința Națională a partidului, este nevoie în etapa actuală de o conștiință socialistă, revoluționară, de o cultură a tuturor, impermeabilă la neglijență, contrafăcerea și impostura, reprezentînd adevărate forțe motrice ale dezvoltării continue a forțelor de producție, ale perfecționării structurilor și realităților sociale, ale auto-perfecționării și desăvîșirii personalității.

Vasta activitate ce se desfășoară în societatea noastră pentru formarea și dezvoltarea conștiinței socialiste nu exclude posibilitatea ca în modelarea conștiințelor individuale să acționeze și factori funcționali (deosebiri sociale, de nivel de cultură, influențe culturale sau ale mediului social etc.). Chiar dacă asemenea fenomene pot fi în mare măsură contracarate, ele există totuși — real și potențial — și se cer luate în considerare. Nu trebuie uitat nici faptul că zestra cea mai născută a omului, conștiința, este una

(Continuare în pag. a IV-a)

COMUNISTUL

omul marilor
răspunderi

Nu dăm de omul pe care îl căutam și pace! Îl reconstituim înținerat în dimineața apei zălate; de cum a intrat pe poarta uzinei, direct la depozite. Acolo constată: la unele sortimente de materiale — mai mult decît prevăd normativele, Altele — depozitate necorespunzător. Și calea de acces: n-a venit timpul să fie betonată? S-a cunoscut că pe aici a trecut în ziua aceea un om? Ba bine că nu. Următorul loc de analiză ad-hoc: stăția de betonare. De ce este aprinsă lumina? A. s-a adunat cîmpor echipa de încălzitori. Dar aceasta are locul ei bine precizat în mecanismul întreprinderii. Deci: să se facă ordine și în acest punct de lucru. Mai departe — cum se asigură frontul de lucru pentru dezvoltarea uzinei. Da, aici pare a fi totul în ordine. Poarta numărul patru în rînd. Aspect — necorespunzător. Reparații necorespunzătoare, vopsită urt... De chemat la ordine și aici. La debitare apoi, la presa de o mie de tone. Văd, aici se cuvine redistribuit spațiul de amplasare. E clar că ceea ce-i acum nu poate mulțumi. Iată și un... eșec: la centrale de prelucrare nu-i posibilă analiza proiectată. Unul

dintre oamenii de bază de aici — Radu Dumitru — a fost luat cu salvarea în drumul lui spre uzină. Tovarășii de muncă s-au și oferit să doneze singe, de-i nevoie. Gest frumos, care nu trebuie să treacă neobservat.

În sfîrșit, îl aflăm pe inginerul comunist

ti-ar plăcea să trimiți alt om să ducă la bun sfîrșit ceea ce altcineva n-a fost în stare? Nu? Nici mie. Deci: din nou la drum, și limpezeste lucrurile. Nu, asta e singura dorință.

Pe ultimul cuvînt al replicii vine și apelul telefonic:

— Aveți mereu un bilanț bun?

Se aduce o situație cu stocurile supranormative. „Pe luna trecută e bine, dar în această lună vom încheia și mai bine!” Insoțite cu un comentariu cel care a adus hîrlă la semnăt. Replica vine prompt: „M-ar fi bucurat dacă luna trecută semăna cu cea în care sîntem. Am fost la depozite și știu ce spun...”

Gheorghe Iordache se întoarce către noi:

— Să răspund la întrebare: în cei aproape douăzeci de ani ai întreprinderii, doar în două luni nu s-a îndeplinit și derădit planul. În prima lună eram în concediu, am crezut că cele două procente sub plan sînt așa, o excepție. „Pucurie” de care, evident, reputeam lipsi. Dar uite că nici luna următoare nu se încheie cu rezultate mai bune. A fost ca un dăruire pentru tot. Rece și binevenit.

Interlocutorul nostru încheie lucrurile prin prima extențelor proprii comunistului: nici un succes nu trebuie să te facă să pierzi cîmpul de lăcomie, să te amețească. Rezultatul bun,

(Continuare în pag. a V-a)

Imperativul
datoriei

Gheorghe Iordache, directorul întreprinderii de reparatii Ploiești. Era într-o dispută — nu și slăbea „din corzi” un colaborator. Ton de nemulțumire calmă, fără drept de apel însă: „Bine, bine, admit, nu era directorul! Dar inginerul-șef? Dar contabilul-șef? La urma urmei, pentru ce ai fost trimis dumneata? Să rezolvi, nu? Nu să vii ca așa și pe dincolo, da, mă duc, da doamnă, să nu-i găsească... Ce să fac eu acum cu justificările? N-ai răspuns? Nici eu. Pune-te apoi în locul meu.

— Alo! Cine? „Fero-emali”? Da, ascult... A, macar... E pe drum... Sigur, am înțeles încă de ieri: aveți mare nevoie de ea. Cum l-am aflat pe macaragiu? Simplu: cine caută găsește. Nu, nu-l chiar o critică. Doar o sugestie: fiți mai activi... Pornim dialogul de la ultima replică:

— Ce înțelegeți prin a fi mai activ?

— Exact ce mă străduiesc de cîteva minute să conving doi oameni. Adică să muncești astfel încît să ai mereu un bilanț bun.

TOVARĂȘUL GUSTAV HUSAK ÎMPIINEȘTE 75 DE ANI

DECRET PREZIDENȚIAL

privind conferirea Ordinului „Victoria Socialismului” tovarășului Gustav Husak, președintele Republicii Socialiste Cehoslovace

Pentru contribuția deosebită adusă la dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă Cehoslovacă, la promovarea cauzei generale a socialismului, păcii și colaborării internaționale, cu prilejul împlinirii vârstei de 75 de ani,

Președintele Republicii Socialiste România decretă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul „Victoria Socialismului” tovarășului Gustav Husak, președintele Republicii Socialiste Cehoslovace.

NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Republicii Socialiste România

Tovarășului GUSTAV HUSAK

Președintele Republicii Socialiste Cehoslovace

PRAGA

Stimate tovarășe Husak,

La cea de-a 75-a aniversare a zilei dumneavoastră de naștere, îmi este deosebit de plăcut ca, în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al poporului român și al meu personal să vă adresez un cald saluț tovarășesc și cele mai cordiale felicitări.

Doresc să relev și cu acest prilej aprecierea deosebită pe care partidul și poporul nostru o acordă contribuției dumneavoastră nemijlocite la dezvoltarea relațiilor româno-cehoslovace.

Cunoaștem și apreciem activitatea neobosită pe care o desfășurați în slujba edificării orînduirii noi socialiste în

patria dumneavoastră, contribuția pe care o aduceți la dezvoltarea colaborării pe plan internațional.

Exprim convingerea că relațiile de prietenie și colaborare multilaterale dintre partidele și țările noastre se vor extinde și adînci continuu, spre binele popoarelor noastre, în interesul cauzei generale a socialismului, colaborării, securității și păcii în Europa și în lume.

De ziua aniversării dumneavoastră jubiliare, vă adresez stimate tovarășe Husak, urările cele mai sincere de viață îndelungată, multă putere de muncă, de noi succese în înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XVII-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia, în dezvoltarea continuă a patriei dumneavoastră.

NICOLAE CEAUȘESCU

Secretar general al Partidului Comunist Român, Președintele Republicii Socialiste România

SARCINILE ECONOMICE — ÎNDEPLINTE EXEMPLARI!

PENTRU ASIGURAREA BAZEI DE MATERII PRIME ȘI RESURSE ENERGETICE

ȚĂRII, CÎT MAI MULT ȚIȚEI!

La fiecare sondă, măsuri operative, eficiente

LA SCHELA DE PRODUCȚIE PETROLIERĂ VIDELE

Pornind de la necesitatea sporirii cantităților de Țiței extras, oamenii muncii din cadrul Schelei de producție petroliere Videle și-au intensificat eforturile, încă din primele zile ale noului an, pentru exploatarea la parametri optimi a utilităților și instalatiilor din dotare. Astfel, în funcție de nivelul producției obținute și de baza caracteristicilor fiecărei zăcămintă, ale fiecărei sonde, se aplică măsurile geologice-technice care să asigure exploatarea tuturor echipamentelor cu randamente superioare. Într-o astfel de măsură se numără tratamentele tensio-activă, fisurările, acidizările, modificările parametrilor de pompă, echiparea sondelor cu filtre metale pentru combaterea viturilor de nisip — fenomene înregistrate frecvent în această parte a Cimpului Român. Organizarea mai bună a muncii la intervenții, intrarea în funcție a echipamentelor, folosirea rațională a masinilor și utilităților din dotare au permis reducerea substanțială a timpului neproductiv. Având-se însă în vedere importanța activității de intervenție și reparare a sondelor, se pune un accent deosebit pe operativitatea efectuării acestor lucrări, preconizându-se de asemenea constituirea a încă două echipe de specialitate. În același context notăm și acțiunea de extindere a urmării automate, centralizată, a sondelor de la brigăzile de producție 5, 6 și 7, acțiune care s-a dovedit deosebit de eficientă în ceea ce privește promptitudinea intervenției.

Principala cale de înlăturare a declinului natural al producției este promovarea unor metode și tehnologii moderne de extracție. În acest scop, aici, la Videle, există programe ample care vizează creșterea și viteza de extracție. Se poate aprecia buna colaborare cu specialiștii Institutului de profil din Cimpina, cu sprijinul cărora s-au elaborat și se aplică proiectele de extindere a zăcămintelor de hidrocarburi din zonă, în vederea creșterii factorului de recuperare a Țițeiului. Pe baza experimentelor făcute, în acest an s-a trecut la dezvoltarea pe scară industrială a combustiei subterane. Prin darea în funcțiune a unei complexe și moderne stații de compresoare, cu o capacitate de un milion metri cubi aer în 24 de ore, s-au creat condițiile pentru aprinderea unor noi sonde amplasate pe trei zăcămintă. De remarcat că, dacă prin vechile metode de exploatare în unele cazuri nu s-a mai obținut nici o producție, la trei luni după extinderea combustiei subterane primele 14 sonde au început să funcționeze din nou, aducând la suprafață, în medie, aproape

40 tone de Țiței pe zi. În acest an, pentru extinderea combustiei subterane se prețuiește începerea lucrărilor de construcție la stația de compresoare Videle II.

Un alt program vizează punerea în funcțiune în acest an a încă 100 de noi sonde pe zăcămintele cunoscute, precum și dezvoltarea cercetării geologice prin forarea unor sonde de explorare pe zonele Taipa, Ciolănești și Videle. Prin măsuri tehnice și organizatorice se urmărește scurtarea termenului de efectuare a probelor de producție cu două-trei zile la fiecare sondă.

O atenție deosebită se acordă extinderii gamei de recondiționări a materialului tubular, pieselor de schimb și subsansambelor, în vederea efectuării cât mai operative a reparațiilor. În zona Ciuperceni, pentru a fi evitate transporturile pe distanțe mari, a fost amenajată o stație de recondiționare a țevilor de extracție, iar o alta, modernă, de capacitate sporită, se află în curs de construcție în cadrul grupului industrial de la Videle. Totodată, o formație de reparații capitale a fost constituită pentru deburarea sondelor casate și reintroducerea în circuitul productiv a buranelor de foraj-extracție. În vederea creșterii duratei de funcționare a conductelor magistrale de transport al Țițeiului și al apei sărate, se aplică o soluție tehnologică care asigură protecția la interior cu mase multe tipuri de rășini.

Fără a subaprecia măsurile de ordin tehnico-geologic sau organizatoric, ne precizăm secretariatului comitetului de partid, tovarășul Mihail Pleșa, ceea ce ne dă garanția obținerii unor rezultate la nivelul posibilităților de care dispunem, este încrederea colectivului în forțele proprii. În dezbaterile din adunările de partid, în discuțiile organizate cu fiecare colectiv în parte s-a conturat clar ideea că sursele de creștere a producției nu au fost epuizate, că stă în puterea noastră să extragem mai mult Țiței. Și, mai mult, că oricând, toți petroliștii au înțeles că nici un efort nu este prea mare atunci când este vorba de interesele economiei naționale. Prin toate formele activității politico-educative care le înalță organizările de partid din șchele se urmărește întărirea răspunderii în muncă a fiecărui petrolișt, sădirea în conștiință a ideii că a spori producția de petrol înseamnă asigurarea mai presus de orice, o înaltă datorie patriotică.

Stan ȘTEFAN
correspondentul „Scintei”

Cimp larg de afirmare tehnologiilor moderne

LA SCHELA DE PRODUCȚIE PETROLIERĂ DRĂGAȘANI

Colectivul de oameni ai muncii din cadrul Schelei de producție petroliere Drăgașani a început cel de-al doilea an al actualului cincinal cu rezultate bune, cele mai bune, dovadă făcându-l, între altele, nivelul ridicat al producției de Țiței, indicator la care s-a înregistrat o depășire de aproape 10.000 tone. Aceste realizări sînt o consecință firească a preocupărilor stăruitoare pentru utilizarea cât mai deplină a „ondelor” pentru aplicarea integrată în condiții de eficiență sporită a tuturor măsurilor prevăzute în programul de perfecționare a organizației și modernizare a producției.

Anul 1987 — ne spune ing. Iulian Sorin Samoilă, directorul „lei din Drăgașani” — a însemnat un nou o perioadă densă de ac-

munitate calitativă, de experiență, mai ales în ceea ce privește creșterea gradului de recuperare a hidrocarburilor din zăcămintele existente, fapt ce a atras după sine sporirea producției, numai în cazul sondelor vechi, cu aproape 11.000 tone. În acest cadru s-au înscris numeroase acțiuni care au vizat ridicarea gradului de folosire a fondului de sonde, îmbunătățirea parametrilor de pompă, introducerea și extinderea de noi tehnologii.

— Ce experiență deosebită s-a acumulat și vă propunem să extindem în acest an ?

— Sigur, că putea vorbi în primul rînd despre efectele pozitive ale experimentului cu combustie subterană, care numai în cazul brigăzii nr. 1 Băbeni a asigurat obținerea

unei producții suplimentare, față de cea preliminară, de 5.000 tone Țiței. Rezultatele înregistrate ne-au determinat că, încă de pe acum, să luăm o serie de măsuri geologice-technice și organizatorice care să permită extinderea acestei metode pe parcursul anului 1988. Impresionantă, prin eficiența avută, s-a dovedit de asemenea punerea în funcțiune a noulor sonde prin metoda denivelării cu azot, metodă care a scutit perioadele planificate pentru probele de producție. Din acest punct de vedere am acumulat și o experiență nouă, care oferă altă colecție-volum, cit și altor sonde din țară cimp larg pentru generalizare.

— Despre ce anume este vorba ?

— S-a înălțat și nu de puține ori, ca în timpul perioadei probelor de producție să nu dispunem de cantitățile necesare de azot. În această

situatie am apelat la fluide ușoare, mai precise la condens, care s-a dovedit la fel de eficient.

— Să înțelegem că în perspectiva acestui an veți extinde această metodă ?

— Bineînțeles. În 1988 sarcinile de plan la producția de Țiței au sporit față de anul trecut cu 165.000 tone. Or, una din căile sigure de creștere a producției de Țiței este tocmai reducerea timpului necesar pentru probele la nolle sonde. În acest scop am stabilit ca, imediat după perforare, la toate sondele noi de mare adîncime să folosim sistemul de denivelare cu ajutorul azotului sau al fluidelor ușoare. În acest fel, fiecare zi cistigată va însemna un plus de producție.

Ion STANCIU
correspondentul „Scintei”

Experiența înaintată — aplicată pe scară cit mai largă

LA TRUSTUL DE FORAJ-EXTRACȚIE PITEȘTI

În anul de cînd încheiat, în cadrul unităților Trustului de foraj-extracție Pitești s-a conturat o bogată experiență în ce privește utilizarea întregului fond de sonde, urmărirea bugetului de heluiei pe brigadă, extinderea tehnologiilor noi, aplicarea proceselor de creștere a factorului de recuperare, îmbunătățirea eficienței economice a întregii activități. În cadrul brigăzilor a crescut luna de luna numărul de operații geologice-technice, s-a extins folosirea pompelor cu cilindru lung, dublindu-se durata de funcționare a sondelor în pompă. Totodată, pentru combaterea viturilor de nisip, au fost executate operații de consolidare a straturilor cu rășini epoxidice și injecții de cuarț și un mare număr de sonde. În fine, a fost scutită perioada de punere în producție a sondelor noi, prin extinderea tehnologiei de denivelare cu azot, efectul de probă de producție cu înălțarea de foraj, montarea instalațiilor de suprafață la sondele de exploatare încă din perioada de foraj. Prin aplicarea acestor măsuri, în anul 1987 s-a obținut o producție suplimentară de Țiței de 110.700 tone și s-a putut asigura o bună pregătire a unității pentru acest an.

Puteți mobiliza de sarcinile subliniate de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Conferința Națională, petroliștii și-au propus să îmbunătățească activitatea, să modernizeze procesele de producție, să crească productivitatea și eficiența economică, să muncă cu dăruire revoluționară pentru îndeplinirea exemplară a planului pe anul 1988. În acest scop s-au luat o serie de noi măsuri pentru creșterea capacităților de intervenție, reducerea timpului neproductiv,

mai buna organizare a lucrurilor de muncă, mecanizarea unor operații grele, folosirea dispozitivelor de mecanizare și automatizare, întărirea ordinii și disciplinei, asigurarea asistenței tehnice pe toate schimburile, ridicarea calificării întregului personal muncitor și creșterea eficienței economice.

Concomitent, după cum ne-a precizat tovarășul Valeriu Prociuc, director adjunct al Trustului de foraj-extracție Pitești, se acționează pentru mărirea numărului de operații geologice-technice, introducerea progresului tehnic și a noulor tehnologii, extinderea mecanizării și automatizării la lucrurile grele de muncă, urmărirea centralizată a sondelor. În atenția petroliștilor stau și procesele de creștere a factorului de recuperare, de extindere a injecției de apă, de urmărire a experimentelor de combustie subterană și injecții de soluții alcaline. Durata de foraj și de punere în producție a sondelor noi vor fi reduse prin mai buna organizare a activității și creșterea eficienței investițiilor geologice. De asemenea, prin extinderea tehnologiilor de denivelare cu azot și de recuperare a probelor de producție cu instalațiile de foraj, timpul de punere în funcțiune a sondelor noi se va reduce cu 3-4 zile. Toți oamenii muncii din cadrul Trustului de foraj-extracție Pitești sînt pe deplin mobilizați și își consacră toate forțele pentru a da viață mărețelor obiective adoptate la Conferința Națională a P.C.R., pentru a-și spori contribuția la asigurarea bazei energetice și de materii prime a țării.

Gheorghe CIRSTEA
correspondentul „Scintei”

În centrul preocupărilor: creșterea factorului de recuperare

(Urmare din pag. 1)

Hotărîrea de a răspunde prin fapte înfăptuirilor chemării adresate de secretarul general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a da patriei tot mai mult Țiței, de a contribui într-o măsură tot mai mare la asigurarea bazei energetice și de materii prime a țării i-a determinat pe petroliștii din Moinești să caute și alte căi de sporire a producției. La Solonț, în cadrul Schelei de producție Modrău, de exemplu, petroliștii din brigada condusă de ing. Nicolae Buruiană au început să scoată Țiței, din sondele părăsite, prin metoda minerului. Prima etapă de construcție a fost încheiată și, ca urmare, o cantitate de circa 300 tone de Țiței a luat în aceste zile drumul rafinărilor. Acum se lucrează cu forțe sporite la electurarea lucrărilor prevăzute pentru cea de-a doua etapă, cînd vor fi construite încă două

galerii în zona de est a zăcămintului, pentru ca apoi sonda să fie redată producției la întreaga capacitate. În același timp, brigăzile de întreținere depun eforturi sustinute pentru ca toate sondele să funcționeze în permanență, pentru a fi exploatate la potențialul lor maxim. Calculule făcute la conducerea trustului din Moinești arată că în acest an declinul natural al zăcămintelor va fi de numai 0,8 la sută, față de unul la sută cit s-a înregistrat în 1987, iar factorul final de recuperare va crește în mod simțitor. Există deci toate condițiile pentru sporirea producției de Țiței și realizarea prevederilor înscrise în planul de producție al petroliștilor din Moinești pentru cel de-al treilea an al actualului cincinal.

Gheorghe BALTA
correspondentul „Scintei”

SATUL la ora învățării pentru producții agricole cît mai mari

ÎN ACESTE ZILE LA CERCURILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT AGROZOOTEHNIC DE MASĂ

De aproape două luni de zile a început învățămîntul agricol de masă. Activitate amplă, la care trebuie să participe toți lucrătorii din agricultură, menită să asigure ridicarea gradului de cunoștințe, să efectueze o analiză a celor mai bune tehnologii și metode de organizare în nemijlocită legătură cu activitatea practică de la locul de muncă, din fiecare echipă, din fiecare fermă, spre a se asigura și pe această cale creșterea producției agricole, îndeplinirea sarcinilor ce decurg din Planul de dezvoltare a agriculturii pe anul 1988.

Este cit se poate de evident că în condițiile de astăzi practicarea unei agriculturi moderne, intensive, de mare randament, realizarea programelor de creștere puternică a producției agricole în toate sectoarele, la nivelul obiectivelor noului revoluții agrare, impun ca o necesitate stringentă creșterea calificării profesionale a tuturor oamenilor muncii din agricultură, pornind de la înțelegerea clară a faptului că o agricultură modernă se poate face numai cu oameni cu o înaltă pregătire. Privită prin această prismă, activitatea de perfecționare a cunoștințelor profesionale ale celor care lucrează în agricultură trebuie să joace în continuare un rol tot mai important în cadrul măsurilor care se întreprind pentru îmbunătățirea activității generale din agricultură. Modul în care a început și se desfășoară

În cele mai multe locuri învățămîntul agrozootehnic în unitățile agricole, înțelegerea cerinței de a se da acestuia un caracter de masă tot mai profund constituie dovada cea mai elocventă a răspunderii cu care cei cărora li s-a încredințat o asemenea misiune acționează acum pentru a asigura acestei acțiuni o finalitate practică maximă.

Ținînd seama de importanța deosebită a învățămîntului agrozootehnic de masă, „Scintea” și-a propus să urmărească îndeaproape desfășurarea acestuia, să aducă în prim-plan atît experiența bună, cit și neajunsurile, să contribuie la ridicarea acestei forme de pregătire profesională la nivelul cerut de sarcinile mari care stau în fața agriculturii. Nu ne propunem să formulăm concluzii, ci să prezentăm faptele așa cum le-am înțeles. Sînt preocupări temeinice, dar și sălbiciuni determinate în principal de lipsa de oarecare zăre și de control, de lipsa de răspundere în comitetele comunale de partid, a unității și, nu în ultimul rînd, a unei județene.

Vom înfățișa, în perioada care urmează, observațiile rezultate în urma unei serie de deplasări de reporteri și corespondenți mai multe județe. Iată primele agricole din județele Olt și Con-

OLT :

În strînsă legătură cu activitatea concretă din unități

La Cooperativa agricolă de producție Șerbănești din județul Olt, la cercul cu profil zootehnic am constatat două aspecte care atestă interesul deosebit față de învățămîntul agrozootehnic de masă. În primul rînd, prezența foarte bună, iar în al doilea rînd tema de mare actualitate aflată în dezbateri: tehnologia creșterii și exploatarea vacilor de lapte.

Zootehnia, unități cuprinde un număr de 1.063 bovine, la care se adaugă peste 1.100 oi. Grăjdurile au fost modernizate și bine puse la punct în cele mai mici amănunte. Cu ce privește pregătirea acestora pentru iarnă, în sectorul de maternitate, cei 41 de îngrijitori ascultă cu atenție precizările lectorului, inginerul Longin Drăghiceanu. La cursuri se află prezente și 3 elevi din trupa I de la liceul din localitate — Mirela Greceanu, Constantina Marinici și Ioana Roșoga, care, în vacanță fiind, își ajută părinții la îngrijirea animalelor.

Despre rolul umidității, temperaturii, luminii, al elementelor chimice noive sau al factorilor biologici, zootehniștii de aici au mai auzit. Însă mai puțin le erău efectele negative asupra sănătății animalelor. Întrebările puse de Ilie Datcu, Dumitru Crînganu, Ion Drăgan, Marin Ștefan și Dumitru Vochin au primit răspunsuri clare, pe înțelesul tuturor, de la care s-a pornit la luarea unor măsuri de îmbunătățire a activității de creștere și îngrijire a animalelor, mai cu seamă la grăjdul nr. 5 — o construcție de tip vechi, mai puțin adecvat menținerii unui microclimat optim. Pentru mai buna administrare a furajelor și degajarea adăposturilor de gunoier, s-a stabilit ca posesorii a trei etaje din comună, cite 2-3 pe zi, să participe la aceste lucrări. Ne-am referit numai la un aspect, dar eficient pentru modul în care s-a desfășurat cursul de învățămînt agrozootehnic. Cu acest prilej au fost dezbătute, nu la modul general, ci foarte concret, probleme precise privind buna îngrijire a animalelor, furajarea rațională a tuturor în scopul creșterii producției de lapte. De altfel, la încheierea discuțiilor, Ion Dobre, secretarul comitetului comunal de partid, prezent la dezbateri, a făcut precizări detaliate în legătură cu folosirea bazei furajelor și a dotărilor din localitate destinate înobilizării furajelor grosiere. Și aceasta tocmai cu scopul ca în acest an cantitatea de lapte livrată la fondul de stat să fie superioară celei din '87, care a fost de 5.600 hl, întrucît, s-a arătat, unitatea dispune de rezerve mari pentru a spori și mai mult producția de lapte.

Mihail GRIGOROSCU
correspondentul „Scintei”

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

„Cele mai bune și interesante cunoștințe despre zootehnie se pot dobîndi numai printr-o împletire a cunoștințelor teoretice cu activitatea practică” — sînt de părere responsabili cercurile de învățămînt organizate la C.A.P. Șerbănești, județul Dâmbovia. Și pentru că aceasta este convingerea lor, nu puține din temele dezbătute pînă acum au avut la bază demonstrații practice, de genul celor la care am asistat și noi la ultima lecție ținută în cadrul cercului cu profil zootehnic

Foto : Sandu Cristian

lecturilor, legarea cunoștințelor teoretice de aspectele practice și, împreună cu cadrele de conducere și organizarea de partid, să asigure o bună frecvență la cursuri, am urmărit cum se îndeplinește această atribuție în mai multe unități din județul Conștanța.

La cooperativa agricolă Techirghiol, unitate fruntașă pe județ la numeroase culturi de cereale și legume, cu un cerc zootehnic deosebit de înalt, în ziua respectivă, începînd de la ora 7,30, sala de la sediul unității a găzduit succesiv cursurile cercurilor pentru cultura cerealelor, legumicultură și zootehnie. Toate se aflau la a patra lecție, iar prezența a fost foarte bună. De exemplu, la cercul zootehnic, din 61 de cursanți, la prima lecție n-au lipsit decît 3, la a doua 5, iar la a treia și a patra 3. Inginerul Romulus Bratu, președintele unității, care conduce acest cerc, ne-a spus că îngrijitorii mănieri, a făcut precizări detaliate în legătură cu folosirea bazei furajelor și a dotărilor din localitate destinate înobilizării furajelor grosiere. Și aceasta tocmai cu scopul ca în acest an cantitatea de lapte livrată la fondul de stat să fie superioară celei din '87, care a fost de 5.600 hl, întrucît, s-a arătat, unitatea dispune de rezerve mari pentru a spori și mai mult producția de lapte.

Mihail GRIGOROSCU
correspondentul „Scintei”

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

CONȘTANȚA :

loanelor la încălzirea solarilor și în mod deosebit călărele răsunătoare înaintea de plantare. Cursanții au pus numeroase întrebări la care au răspuns atît lectorul, cit și unii dintre ei, pe baza experienței proprii.

O asemenea preocupare pentru buna organizare a cursurilor agrozootehnice există în multe alte unități agricole din județ. Dar în rîndurile ce urmează ne propunem să supunem atenției factorilor răspunzători unele constatări din aceste unități în care cadrele cu muncă de răspundere nu dau dovadă de suficiență fermite în a asigura condițiile necesare desfășurării cursurilor de învățămînt agrozootehnic profesional la lucrătorii din agricultură.

La cooperativa agricolă din Costinești, bunăoară, din cele 3 cercuri s-a ținut cea de-a treia lecție doar la cei de zootehnie, conduc de medicul veterinar, Cornelia Socăneanu, pe motiv că la cultura mare și horticultură cei doi lectori — Ion Petre și Cristina Spînochi — lipseau din unitate. Această situație și la cooperativa agricolă din comuna „23 August”, unde se ținuse lecția doar la cercul zootehnic Petrisleam și la care n-au lipsit decît doi oameni, despre care aflăm că au fost trimiși cu oile la cîmp, timpul fiind foarte frumos, pentru a economisi furajele din depozit. Remarcăm un fapt pozitiv : prezența la desfășurarea lecției a organizatorului de partid Octavian Chirilă și a inginerului zootehnic al consiliului, Gheorghe Ascu. La cercul legumicultură, desigur, Elisabeta Cadar, sefa fermei, se afla la sediu, nu s-a ținut ultima lecție motivîndu-se că n-au putut fi mobilizați oamenii.

Din constatările făcute rezultă necesitatea creșterii răspunderii conducătorilor unităților agricole și a organizatorilor de partid în ce privește organizarea și desfășurarea învățămîntului agrozootehnic, mobilizarea cursanților și pregătirea temeinică a lecțiilor teoretice de către specialiști, la nivelul de pregătire și de cunoștințe care se asigură acum în unitățile fruntașe.

Ioan HERTEG
George MIHAESCU
correspondentul „Scintei”

A ÎNȚEPRINDERE

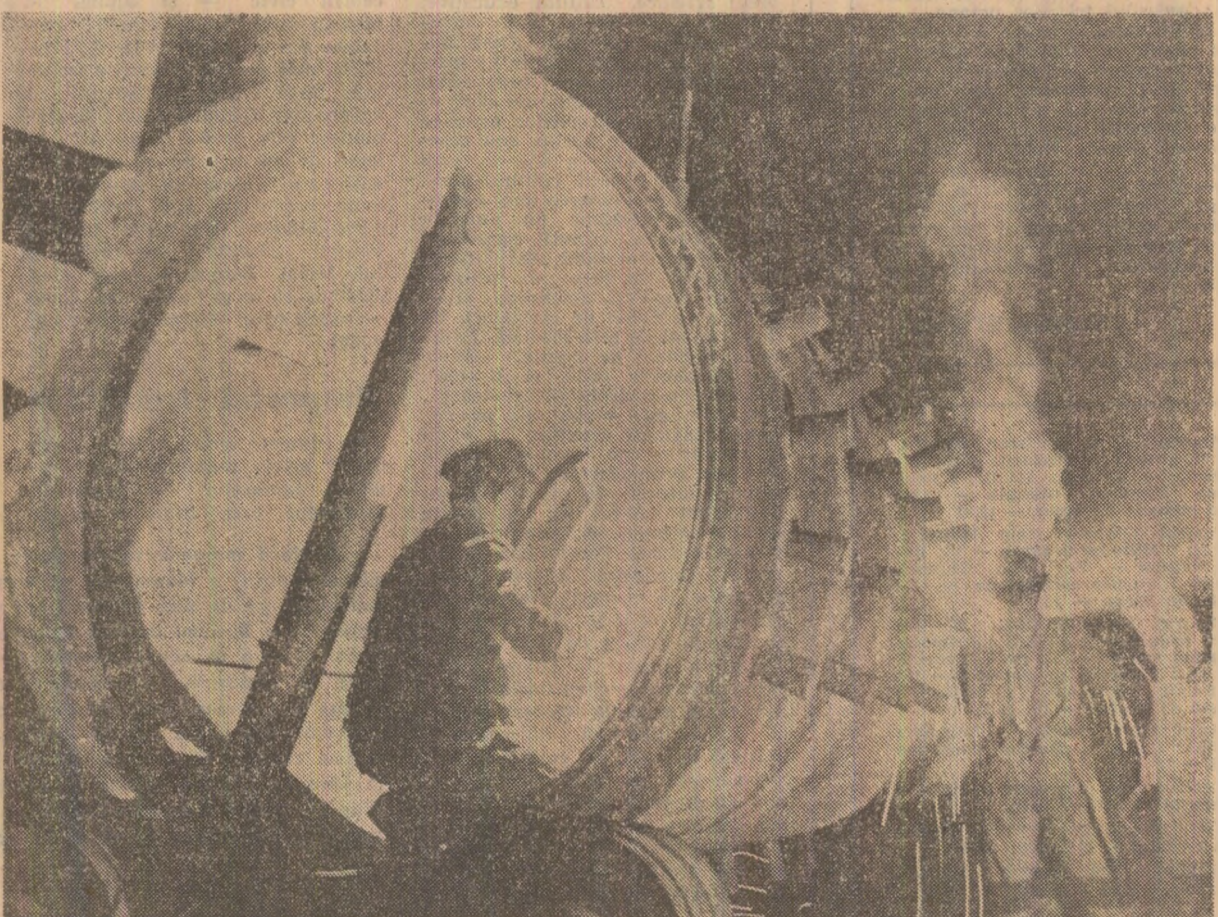
LCAN" DIN CAPITALA

iri înalte de lucru

Întreprinderea „Vulcan” (itală), în perioada care a rîn acest an s-au în-
Dumitru înalte de lucru,
proiectele finalizate în
timp ale anului amîn-
trii călătorilor de aer pen-
burii de 1.035 t.ora, tam-
t.ora în cazanul de 420
utilităților de caldarîmă —
neretate sectorului e-

...Sect.
fiecăre lucrează intens.
„Lăcătușii” eazangli, cu
toți sînti
seful de
Alexandru
devensim final-
necesare ex-
prin fapte de
că de presti-
giu apropiată
53 de ani de otocă activi-
tate revoluționară și a 70-a
aniversare a zilei nasterii a
tovarășului Nicolae Ceaușescu.”
(Gh. Ionită).

Foto : Cristian

COLOCVIILE „SCIINTEII”

REALITĂȚILE PATREI ÎN ARTA CONTEMPORANĂ

„Aven nevoile de noi opere de muzică revoluționară și patriotică, de noi opere de artă plastică, opere care să redă activitatea uriașă desfășurată pe întreg cuprinsul patriei noastre, așa cum avem nevoie de piese de teatru, de filme cu un conținut mai angajat, care să reflecte eroii noi ai patriei, eroii uriașiei transformări revoluționare și ai realizării din țara noastră” — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvântarea la cel de-al Treilea Congres al educației politice și culturale socialiste.

Realitatea umană nouă, imaginea marilor transformări sociale, politice, economice — iată sursa de inspirație ce stă în fața tuturor creațiilor, izvorul creației umaniste și militante, a operelor cu adânc răsunet în conștiința oamenilor de azi, constructorii ai socialismului pe pământul României. Teatrul ca tribună de idei, de educație civică și artistică are nobila misiune de a propune imagini convingătoare omului și realității contemporane, o largă galerie de modele umane, eroi care și găsesc forța de muncă și pricepere edificării vietii noi, valorilor civilizației socialiste. Numai pe această cale a marea miză a artei noastre — de a sporta cunoașterea de sine a omului, de a largi cuprinsul conștiinței, de a sprijini afirmarea noului — poate fi atinsă. Căci îndeosebi pe această cale se poate cultiva spiritul revoluționar, care înseamnă tocmai a dezvolta încrederea omului în faptele sale, demnitatea lui, și — prin aceasta — a cultiva voința lui de a crea conștient și a propune imagini artistice plătune deopotrivă de adevărate, dicte și profunde. Romantismul revoluționar înseamnă tocmai receptivitatea și cultivarea receptivității față de patosul edificării unei lumi noi, față de visul omului de a atinge și generaliza o nouă condiție umană.

De aceea, arta adevărată s-a instituit un document al epocii, într-o cronică pre-

scutită a timpului. Dincolo de ea (și nu doar în vremea lui Balzac, care și-a teoretizat intenția de a deveni „secretarul” societății în care trăia), starea civilă a fost conștientă de mari creații.

O permanență a artei — relația ei cu viața — a îmbrăcat, în diverse epoci, nu numai modalități, ci, în bună măsură, și conținuturi diverse. Căci altele au fost, mereu, realitățile materiale, evenimentele sociale, politice, dimensiunile morale, experiențele umane care s-au oferit reflecției, iar perspectivele asupra lumii au evoluat, ca și conceptele despre menirea artistului. În acest tablou vast și alit de divers s-a impus cu evidență faptul că, dintodeauna, artistul adevărat — el așază în opera sa spiritul epocii în care trăiește, trăsăturilor și aspirațiilor, celor mai înalte caracteristici ale contemporanilor săi — configurarea unor modele reprezentative, căci calea cea mai eficientă în asumarea realului, în descifrarea semnificațiilor altă de variate și complexe ale infinitității realității. Întruchidnd destine umane definitorii pentru forme ale de complex ale condiției umane în determinările ei social-istorice, marile opere au prilejuit, totodată, o incitantă reflecție de ordine existențial.

Cum poate pătrunde realitatea, cum se pot reuși aceste viziuni revoluționare, cum se poate constructiv, cum se pot transfigura realitățile contemporane în creația dramaturgică, a slujitorului scenei, a cineastului? Desigur, evocarea cadrului material în care trăiește și creează artistul constituie o componentă a creșterii prezente, în opera de artă, însă este importantă sa. În acest sens, este și se poate de firesc ca în piesele noastre de teatru și mai ales în peliculele de actualitate să găsim imagini cu mai expresive pentru noul peisaj al țării, creat prin eroismul activității umane; este firesc ca „acțiunea” creațiilor

artistice contemporane să se petreacă pe întinse platforme industriale moderne, pe marile sale șantier, în zonele unor spectaculoase edificii precum Canalul Dunării — Marea Neagră, Transilvania, metroul bucurestean — pe ogoarele unde se desfașoară noua revoluție agrară.

Realitatea aceasta materială nu trebuie însă concepută, în nici un caz, doar ca un simplu decor — cum mai constădea, cu deosebire în unele din filmele noastre, unde modernitatea decorului nu este dublată de cea a investigației orizontului uman actual. Ea se cere pusă în relație cu cel al faptelor. Realismul și universalismul artei actuale presupun reflectarea raporturilor de producție noi — ca premise ale relațiilor de tip nou dintre oameni, olinirea noului condiții umane, de deplină egalitate și demnitate, a complexelor structuri morale caracteristice — edificatoare pentru procesul istoric al înaintării țării pe calea socialismului și comunismului. Transformările care au avut loc în modul de viață, de muncă și gândire al omului contemporan în devenirea sa continuă, modificările conștiinței colective și ale mentalității individuale — în înfruntarea lor reciprocă — bogăția trăirilor psihice și turalității sufletesc dețin un rol important în acest sens. După cum, lădă, esențială este surprinderea ideilor care însușesc masele și care stau la baza efortului lor constructiv, strădănilor lor de a învinge greutățile.

Este necesar să se realizeze nu numai și mai bine romane, poezii, piese de teatru, lucrări care să redea, în forme diferite, uriașă activitate creatoare a poporului nostru, să constituie o puternică forță de dinamizare a activității întregii națiuni” — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională a Partidului Comunist Român.

CONȘTIINȚA REVOLUȚIONARĂ — FACTOR DE PROGRES AL SOCIETĂȚII NOASTRE

(Urmare din pag. 1)

din cele mai sensibile note umane, cerându-se apărută împotriva eroziunii a toată felurile, a tuturor fortificațiilor și construiții. Chiar și numai datorită acestui fapt, activitatea de ridicare a conștiinței socialiste nu poate să „cunoască pauze”, încetări de ritm, și constituie o preocupare permanentă a partidului pe tot parcursul edificării societății socialiste multilaterale dezvoltate și comuniste, în concordanță cu necesitățile și exigențele fiecărei etape de dezvoltare.

Conștiință — cunoaștere, știință, raționalitate, competență; conștiință — înțelegere, sensibilitate, voință, pasiune; conștiință — creație, valoare, ideal; conștiință — libertate, disciplină, responsabilitate; conștiință — spirit revoluționar; conștiință — diviziune, conștiință de clasă, conștiință națională, conștiință socială și formele ei s.a.m.d. — iată cîte de imense ca extindere, ca profunzime, ca varietate este imperul conștiinței, adormă universului material. Creația filozofică, literară, artistică, științifică a citorva milenii a cucerit teritoriile sale, a sondat adâncimile ei, fără a scuti cu nimic generalitățile prezente și cele viitoare de efortul de a-l descoperi noi și noi taine. Chiar dacă ne limităm, ca în adâncurile de față, la conștiința înaltă, formele ei de manifestare, diversitate și de maximă urgență a războiului și păcii, de la întrecerea istorică între diferitele civilizații și orinduri sociale până la închiderea subdezvoltării, problemele ecologice etc., viitorul omului depinde, fără exagerare, de rezultate lui deplin conștiință și pentru conștiință. Este o mare satisfacție a structurării conștiinței ca un tot unitar.

În ipostaza ei de concepție despre lume și viață, de ideologie, de ideal, conștiința își armonizează compartimentele sub semnul aceluiași principiu calitativ, inserția conștiinței în țesătura activității sociale, a devenirii istorice, a condiției umane apare, printre altele, și sub forma convingerilor și idealurilor moral-politice, cum este idealul comunist. Acest ideal nu este o simplă reflecție a „ceea ce este”, a legilor, tendințelor evoluției sociale, desigur, fără îndoială, el trebuie să lădă seama de realitate, de cuceririle cunoașterii umane, ci conține prin deplină, un plus care exprimă aspirațiile noastre fundamentale spre o societate profund umanizată, spre o viață demnă de om, spre omul total, adică spre expansiunea omenească din om. În centrul întregii activități de formare și dezvoltare a conștiinței socialiste înaintate, desfășurată de Partidul Comunist Român, se așază întărirea continuă a convingerilor și idealurilor comuniste, revoluționare care, departe de a uniformiza conștiințele, personalitățile, permit, dimpotrivă, afirmarea și dezvoltarea multilaterală și armonioasă a personalității fiecăruia în cadrul progresului social general.

Urscul rol al conștiinței înaintate în realizarea progresului social și uman poate fi surprins și prin prisma marilor probleme ce frământă omenirea contemporană. De la problema vitală și de maximă urgență a războiului și păcii, de la întrecerea istorică între diferitele civilizații și orinduri sociale până la închiderea subdezvoltării, problemele ecologice etc., viitorul omului depinde, fără exagerare, de rezultate lui deplin conștiință și pentru conștiință. Este o mare satisfacție a structurării conștiinței ca un tot unitar.

terea vitală pentru omenire. România socialistă face auzul glasului conștiinței, al rațiunii, al spiritului de răspundere, al celor mai înaintate idealuri de pace, de progres, de prosperitate materială și spirituală, de înțelegere între popoare. Soluționarea în favoarea progresului omenirii a marilor probleme mondiale depinde în măsură covârșitoare de afirmarea și proliferarea unui nou mod de gândire în abordarea lor, de activitatea hotărâtă a forțelor sociale călăuzite și animate de acest mod nou de gândire. Dacă se poate afirma cu deplină temei, așa cum se și face în documentele programatice ale partidului nostru, că activitatea ideologică, politico-educativă, culturală, conștiința înaintată a celor ce muncesc au constituit și constituie o adevărată forță motrice a dezvoltării societății noastre în toate domeniile, tot astfel se poate spune că, în general, conștiința lucidă, umanistă, creatoare reprezintă o adevărată forță motrice a progresului general al omenirii.

Săm că universul conștiinței nu are un volum determinat, limitat, că dezvoltarea conștiinței înaintate nu elimină neapărat și proporțional conștiința retrogradă, perversitățile instinctuale etc. Omul este ființa cea mai măreț din colțul de univers accesibil nouă, dar tot el se dovedește a fi și cea mai înfricoșătoare și feroce dintre vicietățile. Omul este ființa care, în război, al marelui și al obiectului, al fetei și al nefericirii deopotrivă. A spera, a avea încredere în omul de azi, a pune în mână activ pentru această victorie înseamnă a recunoaște și a potența valențele demiturgice ale conștiinței înaintate.

Nicolae KALLOS

valorile eticii socialiste — definitorii pentru fizionomia spirituală a eroilor actualității

EANA DERLOGEA: În bogata sa tematică a teatrului nostru, ale de actualitate sunt cele care uoară de cea mai mare audiență și cea mai autentică popularitate. Succesul se datorează dorinței publicului de a se descoperi pe scena, de a-și înțelege mai bine problemele, frământările, căutările, speranțele și idealurile. Îl urmărim cu înfrigurare, în piesele de actualitate, pe constructorii socialismului, pe eroii creați după realitatea zilelor noastre, pe cei dinți dintre noi, pe comunisti, după cum îl urmărim și pe cei ce se transformă, modificându-și felul de a gândi, înțelegând cu mintea și cu inima mutațiile ce le au în lumea noastră. Însușindu-și, asimilându-și organizarea eticii și echității socialiste, din dorință de un comportament adevărat nou, activ, revoluționar.

Faptul că piesele inspirate din actualitate se bucură de apreciere spectaculoasă este un adevăr fundamental al teatrului; cei ce vin în sala de spectacol sunt și în viață și vad pe cei mai buni actori al țării jucându-și pe eroii zilelor noastre, lui amintesc cu plăcere și acum, peste ani, de Dionisie Vîlcu de la Teatrul Național din Iași, în Cristian din „Camera de alături” de Paul Everac. Era suicient ca personajul transfigurat de el să apară pentru ca toți cei din jurul său să se simtă neliniștiți, obligați să spună adevărul, în ciuda voinței lor. Creații de excepție au făcut Florin Pîrle în Iovita din „Cartea lui Iovita” de același autor, la Naționalul din Capitală, și Mihai Gîngușcu la Teatrul Mures. Interpretii și-au înzestrat personajul cu calități de excepție, exprimate însă diferit, mediativ și interiorizat: Florin Pîrle, exploziv și energic, cu izbucniri de minie și nedumerire — Mihai Gîngușcu, adevărată roluri vor rămîne — fără îndoială — printre cele mai importante din palmaresul lor, tot așa după cum Bărbănuș din triologia „Politica” de Theodor Măneșcu va rămîne la loc de frunte în fisa de creație a lui Nicolae Pomije, care l-a jucat la Teatrul Foarte Mic și în aceea a lui Constantin Codrescu, interpret al celuiși rol la Teatrul „Maria Filotti” din Brăila. Un dramaturg legat de cea mai stringentă actualitate e Dumitru Radu Popescu. În piesele sale întâlnim o galerie din cele mai variate de eroi contemporani, de la tânărul revoltat în fața conformismului și minciunii din „Acesti ingeri trisii” la bătrânul plin de înțelepciune și curaj din „Moravii și rețetului avar” sau la muncitorul ce nu cunoaște altă bucurie decît aceea de a ridica, ca un nou Meister Manote, hidrocentrale — în „Hosul de vulturi”.

zilelor noastre capătă chip și proporții de legendă, așa cum se întâmplă în „Viața” de Marin Sorescu, cu, dar de fapt, mai mult, ori sînt simpli și apropiați de noi, oameni obișnuiți în care ne recunoaștem, plini de poezie pentru că sînt buni, sinceri, adevărați.

Minații oameni ai zilelor ce le trăim au devenit și eroi dramatici: în piesele lui Ion Brad, Platon Parădău, Radu Popescu, Ion Băiesu, Mircea Tudor, Jacoban, Dina Căciulescu, George Căciulescu, Radu F. Alexandru, Iosif Năghiu, ale Soranei Coramă-Stanca, ale lui Constantin Căbleșan, Virgil Rebreanu, Andi Anulescu, Vasile Stoicescu, Ștefan Oprea, Dintz Grigorescu și alții. Său cu multiple sale fațete a fost descris cu umor și căldură de George Vlad și Corneliu Marcu. Aproape că nu există moment sau eveniment din arzoarele noastre realități care să nu fi fost prezentat și pe scenă.

Este adevărat că, uneori, eroii nu au suficientă strălucire, întințimile nu sînt convingătoare și nu au forță de generalizare.

Aprecierea secretarului general

al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, privind rămîne în urmă a conștiinței în raport cu forțele de producție, făcută în Raportul prezentat la Conferința Națională, propune și creatori o veritabilă repere pentru orientarea lucrărilor lor, chemate să se impună mai profund în transformarea revoluționară a societății, a oamenilor — prin determinarea unei stări potrivnice oricărui fenomen de automulțumire, prin cultivarea valorilor etice și echității socialiste și a celor mai înalte idealuri contemporane: opere care să aducă mai presănt în lumina scenei acele tipuri umane ce reprezintă spiritul vremii noastre.

O asemenea dominantă obligă, pe viitor, teatrul și creatorii săi, la noi și mai revoluționare reușite, sub semnul realismului și angajării revoluționare.

A zugrăvi realitatea nu este un proces anilor îndepărtați, recit (oricît de cuprinzătoare ar fi activitatea „arhivistă”, de „indosariere”). O realitate doar fotografică (oricît de exactă și de lădă) nu este lădă „cuprinsă”. Cunoașterea presupune pătrunderea „primă” înțelegere adevărată și „simplică”, calități, care sînt în mare măsură la originea noastră realității artistice. Cunoașterea presupune un continuu schimb între lume și creator, receptivitatea vie a acestuia din urmă la mișcarea, la dialectica existenței.

ces decît debarasarea conștiințelor de un anumit fel de a-și concepe existența, determinându-le să renunțe la vechiul co-cup și la vechiul mod de oferindu-le altele, superioare? Or, aceasta nu se poate realiza dacă dramaturgul nu-l convinge pe spectator de adevărul existenței sau de vedere. Cu alte cuvinte, opera respectivă este sincronă cu realitatea spectaculoasă.

Iată de ce, teoria distanțării în timp necesară unei cuprinderi esențiale a realității nu poate să fie justificată, deoarece condamna dramaturgul să scrie, tot timpul, despre o etapă socială care, de fapt, nu mai este a spectatorului prezent. Cînd și teatrul și proza noastră acordă „obsedantului deceniu” o importanță foarte mare, nu cumva ele nu mai erau sincrone cu preocupările dominante ale spectatorilor și cititorilor? Nu cumva aiele erau problemele lui arzoarele decît faptele devante istorice? Nu înseamnă că îl lădă indiferent, el le trăise, al nu le mai dorea repetate.

O piesă despre viața oamenilor de azi scrisă minie va avea inevitabil un impact mai fîic cu spectatorul. Iată de ce dramaturgia noastră se orientează spre realitatea noastră imediată. Din dorință de adevăr, în ceea ce are esențial, pe scenă? Uneori da, alteori nu. Atunci cînd se fuge de problemele aspre ale actualității, cînd se încearcă o imagerie nedialectică, lipsită de înțelegere reală, cînd se străostește viața cu apă de trandafili, atunci nu se aduce pe scenă adevărata viață și spectatorul se regăsește, el și proiectele lor de viață, în ea, iată de ce cred că o operă mare nu are neapărat nevoie de timp de asimilare. Distanțarea este o formă de evaziune. Pentru noi, realitatea este astăzi are atitea probleme încît mai acapăzată total. Împotriva, sînt obsedați de nemulțumirea că nu reușesc să duă uit de contemporan pe care îl doresc și înșiși, înșiși, înșiși, o realitate care „fuge” înaintea mea și pe care nu am conștiință că am păstrat-o cît mai cuprinzător în teatrul meu.

Din dorință de realism, prezenta la Conferința Națională și creatorul de teatru este îndemnat a descrie o invitate și la curaj civic la atitudine existentă față de tot ceea ce este învechit, putînd acționa ca o frînă a progresului, față de moravuri învechite. Pentru noi, realitatea este prezentului și eu atît mai mult a viitorului. Desigur, toate, dintr-o perspectivă artistică superioară, care să afirme încrederea în perspectiva profund înnoitoare a timpului, în supermatia socială și morala a forțelor binei, în eficiența atitudinilor înaintate a celor oameni, tot mai numeroși, caracteristici pentru timpul nostru.

Îndeplinirea misiunii formative și înșuși viitorul artei scence depind de felul în care slujitorii acesteia vor să se rededea marelui și pacificarea teatrului de a crea viață, dacă între operă și spectator nu se creează un climat de încredere, spectatorul fiind convins că ceea ce spune dramaturgul este adevărul despre viața lui — între operă și spectator se produce un divorț nemulțumitor. Dacă dramaturgul este buie să se adevăreze, din mers, viciile reale, acestea realități grăbite în dezvoltare ei.

Teatrul dorește să fie unul dintre factorii importanți care să contribuie la reformularea conștiințelor contemporanilor, oferindu-le o nouă viziune asupra vietii. Ce este altceva procesul de care vorbim atît de mult, folosind sintagma „a face o nouă conștiință”, ce este altceva acest pro-

ces decît debarasarea conștiințelor de un anumit fel de a-și concepe existența, determinându-le să renunțe la vechiul co-cup și la vechiul mod de oferindu-le altele, superioare? Or, aceasta nu se poate realiza dacă dramaturgul nu-l convinge pe spectator de adevărul existenței sau de vedere. Cu alte cuvinte, opera respectivă este sincronă cu realitatea spectaculoasă.

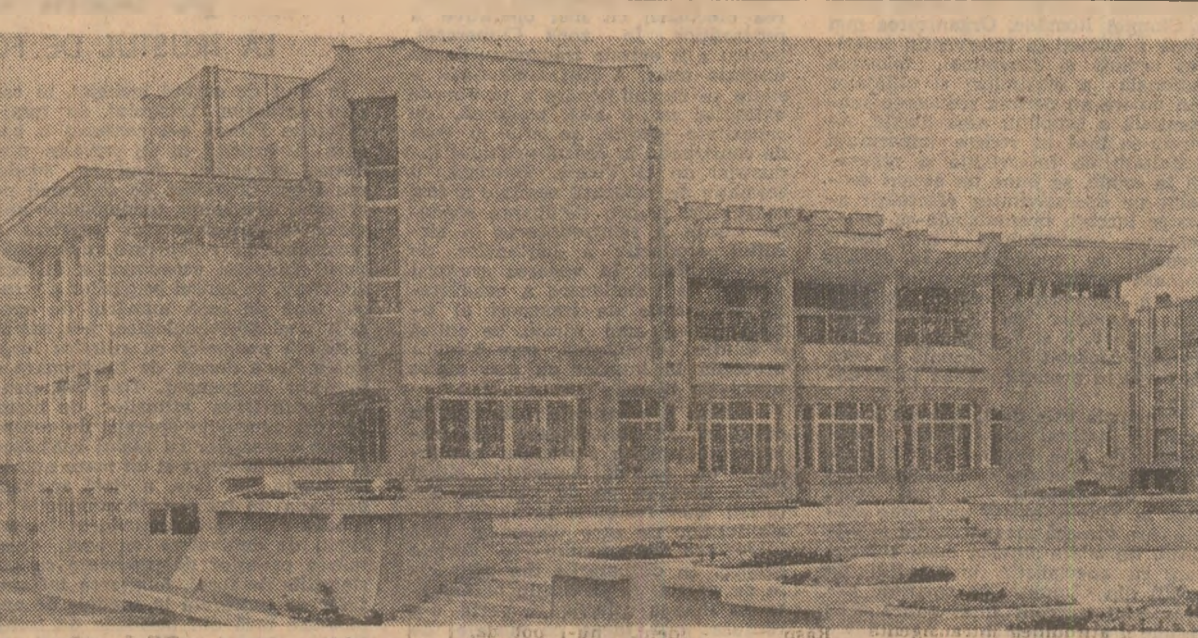
Iată de ce, teoria distanțării în timp necesară unei cuprinderi esențiale a realității nu poate să fie justificată, deoarece condamna dramaturgul să scrie, tot timpul, despre o etapă socială care, de fapt, nu mai este a spectatorului prezent. Cînd și teatrul și proza noastră acordă „obsedantului deceniu” o importanță foarte mare, nu cumva ele nu mai erau sincrone cu preocupările dominante ale spectatorilor și cititorilor? Nu cumva aiele erau problemele lui arzoarele decît faptele devante istorice? Nu înseamnă că îl lădă indiferent, el le trăise, al nu le mai dorea repetate.

O piesă despre viața oamenilor de azi scrisă minie va avea inevitabil un impact mai fîic cu spectatorul. Iată de ce dramaturgia noastră se orientează spre realitatea noastră imediată. Din dorință de adevăr, în ceea ce are esențial, pe scenă? Uneori da, alteori nu. Atunci cînd se fuge de problemele aspre ale actualității, cînd se încearcă o imagerie nedialectică, lipsită de înțelegere reală, cînd se străostește viața cu apă de trandafili, atunci nu se aduce pe scenă adevărata viață și spectatorul se regăsește, el și proiectele lor de viață, în ea, iată de ce cred că o operă mare nu are neapărat nevoie de timp de asimilare. Distanțarea este o formă de evaziune. Pentru noi, realitatea este astăzi are atitea probleme încît mai acapăzată total. Împotriva, sînt obsedați de nemulțumirea că nu reușesc să duă uit de contemporan pe care îl doresc și înșiși, înșiși, înșiși, o realitate care „fuge” înaintea mea și pe care nu am conștiință că am păstrat-o cît mai cuprinzător în teatrul meu.

Din dorință de realism, prezenta la Conferința Națională și creatorul de teatru este îndemnat a descrie o invitate și la curaj civic la atitudine existentă față de tot ceea ce este învechit, putînd acționa ca o frînă a progresului, față de moravuri învechite. Pentru noi, realitatea este prezentului și eu atît mai mult a viitorului. Desigur, toate, dintr-o perspectivă artistică superioară, care să afirme încrederea în perspectiva profund înnoitoare a timpului, în supermatia socială și morala a forțelor binei, în eficiența atitudinilor înaintate a celor oameni, tot mai numeroși, caracteristici pentru timpul nostru.

Îndeplinirea misiunii formative și înșuși viitorul artei scence depind de felul în care slujitorii acesteia vor să se rededea marelui și pacificarea teatrului de a crea viață, dacă între operă și spectator nu se creează un climat de încredere, spectatorul fiind convins că ceea ce spune dramaturgul este adevărul despre viața lui — între operă și spectator se produce un divorț nemulțumitor. Dacă dramaturgul este buie să se adevăreze, din mers, viciile reale, acestea realități grăbite în dezvoltare ei.

Teatrul dorește să fie unul dintre factorii importanți care să contribuie la reformularea conștiințelor contemporanilor, oferindu-le o nouă viziune asupra vietii. Ce este altceva procesul de care vorbim atît de mult, folosind sintagma „a face o nouă conștiință”, ce este altceva acest pro-

Casa de cultură din Lugoj. Foto: S. Cristian

Festivalul național „CINTAREA ROMÂNIEI”

Comori de suflet românesc

Valențele artei amatoare

De la Baia Mare la Sighetu Marmației, „cântarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu înțelegere numele satelor, majoritatea terminate în „ești”: Hărniciești, Giulești, Berbești... încă păstrăm în minte imaginea emeiilor din Buciumi, încă auzim glasurile lor sincere, drepte, neostentive, în căldura unui colind, o cîntare de suferă. Și la Sighetu Marmareșului, „cîntarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu înțelegere numele satelor, majoritatea terminate în „ești”: Hărniciești, Giulești, Berbești... încă păstrăm în minte imaginea emeiilor din Buciumi, încă auzim glasurile lor sincere, drepte, neostentive, în căldura unui colind, o cîntare de suferă. Și la Sighetu Marmareșului, „cîntarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu înțelegere numele satelor, majoritatea terminate în „ești”: Hărniciești, Giulești, Berbești... încă păstrăm în minte imaginea emeiilor din Buciumi, încă auzim glasurile lor sincere, drepte, neostentive, în căldura unui colind, o cîntare de suferă. Și la Sighetu Marmareșului, „cîntarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu înțelegere numele satelor, majoritatea terminate în „ești”: Hărniciești, Giulești, Berbești... încă păstrăm în minte imaginea emeiilor din Buciumi, încă auzim glasurile lor sincere, drepte, neostentive, în căldura unui colind, o cîntare de suferă. Și la Sighetu Marmareșului, „cîntarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu înțelegere numele satelor, majoritatea terminate în „ești”: Hărniciești, Giulești, Berbești... încă păstrăm în minte imaginea emeiilor din Buciumi, încă auzim glasurile lor sincere, drepte, neostentive, în căldura unui colind, o cîntare de suferă. Și la Sighetu Marmareșului, „cîntarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu înțelegere numele satelor, majoritatea terminate în „ești”: Hărniciești, Giulești, Berbești... încă păstrăm în minte imaginea emeiilor din Buciumi, încă auzim glasurile lor sincere, drepte, neostentive, în căldura unui colind, o cîntare de suferă. Și la Sighetu Marmareșului, „cîntarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu înțelegere numele satelor, majoritatea terminate în „ești”: Hărniciești, Giulești, Berbești... încă păstrăm în minte imaginea emeiilor din Buciumi, încă auzim glasurile lor sincere, drepte, neostentive, în căldura unui colind, o cîntare de suferă. Și la Sighetu Marmareșului, „cîntarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu înțelegere numele satelor, majoritatea terminate în „ești”: Hărniciești, Giulești, Berbești... încă păstrăm în minte imaginea emeiilor din Buciumi, încă auzim glasurile lor sincere, drepte, neostentive, în căldura unui colind, o cîntare de suferă. Și la Sighetu Marmareșului, „cîntarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu înțelegere numele satelor, majoritatea terminate în „ești”: Hărniciești, Giulești, Berbești... încă păstrăm în minte imaginea emeiilor din Buciumi, încă auzim glasurile lor sincere, drepte, neostentive, în căldura unui colind, o cîntare de suferă. Și la Sighetu Marmareșului, „cîntarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu înțelegere numele satelor, majoritatea terminate în „ești”: Hărniciești, Giulești, Berbești... încă păstrăm în minte imaginea emeiilor din Buciumi, încă auzim glasurile lor sincere, drepte, neostentive, în căldura unui colind, o cîntare de suferă. Și la Sighetu Marmareșului, „cîntarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu înțelegere numele satelor, majoritatea terminate în „ești”: Hărniciești, Giulești, Berbești... încă păstrăm în minte imaginea emeiilor din Buciumi, încă auzim glasurile lor sincere, drepte, neostentive, în căldura unui colind, o cîntare de suferă. Și la Sighetu Marmareșului, „cîntarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu înțelegere numele satelor, majoritatea terminate în „ești”: Hărniciești, Giulești, Berbești... încă păstrăm în minte imaginea emeiilor din Buciumi, încă auzim glasurile lor sincere, drepte, neostentive, în căldura unui colind, o cîntare de suferă. Și la Sighetu Marmareșului, „cîntarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu înțelegere numele satelor, majoritatea terminate în „ești”: Hărniciești, Giulești, Berbești... încă păstrăm în minte imaginea emeiilor din Buciumi, încă auzim glasurile lor sincere, drepte, neostentive, în căldura unui colind, o cîntare de suferă. Și la Sighetu Marmareșului, „cîntarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu înțelegere numele satelor, majoritatea terminate în „ești”: Hărniciești, Giulești, Berbești... încă păstrăm în minte imaginea emeiilor din Buciumi, încă auzim glasurile lor sincere, drepte, neostentive, în căldura unui colind, o cîntare de suferă. Și la Sighetu Marmareșului, „cîntarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu înțelegere numele satelor, majoritatea terminate în „ești”: Hărniciești, Giulești, Berbești... încă păstrăm în minte imaginea emeiilor din Buciumi, încă auzim glasurile lor sincere, drepte, neostentive, în căldura unui colind, o cîntare de suferă. Și la Sighetu Marmareșului, „cîntarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu înțelegere numele satelor, majoritatea terminate în „ești”: Hărniciești, Giulești, Berbești... încă păstrăm în minte imaginea emeiilor din Buciumi, încă auzim glasurile lor sincere, drepte, neostentive, în căldura unui colind, o cîntare de suferă. Și la Sighetu Marmareșului, „cîntarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu înțelegere numele satelor, majoritatea terminate în „ești”: Hărniciești, Giulești, Berbești... încă păstrăm în minte imaginea emeiilor din Buciumi, încă auzim glasurile lor sincere, drepte, neostentive, în căldura unui colind, o cîntare de suferă. Și la Sighetu Marmareșului, „cîntarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu înțelegere numele satelor, majoritatea terminate în „ești”: Hărniciești, Giulești, Berbești... încă păstrăm în minte imaginea emeiilor din Buciumi, încă auzim glasurile lor sincere, drepte, neostentive, în căldura unui colind, o cîntare de suferă. Și la Sighetu Marmareșului, „cîntarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu înțelegere numele satelor, majoritatea terminate în „ești”: Hărniciești, Giulești, Berbești... încă păstrăm în minte imaginea emeiilor din Buciumi, încă auzim glasurile lor sincere, drepte, neostentive, în căldura unui colind, o cîntare de suferă. Și la Sighetu Marmareșului, „cîntarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu înțelegere numele satelor, majoritatea terminate în „ești”: Hărniciești, Giulești, Berbești... încă păstrăm în minte imaginea emeiilor din Buciumi, încă auzim glasurile lor sincere, drepte, neostentive, în căldura unui colind, o cîntare de suferă. Și la Sighetu Marmareșului, „cîntarea” este o temă de serpetine, de curbe strîmte, repezi, am trecut pe lângă mormintul lui Pîntea, am lăsat Mara să curgă uoară, boavăno, ne-am uitat prin sărăciile, în căutarea unei „cintări” (cîntăre de lin). Desigur, ne-au adus aminte de „serie” lui de poezie, care sînt și azi luminate de amintirea lui. Nichita Stănescu; am citit cu

